

BABY BOOMERS

Una vegada acabada la II Guerra Mundial, al voltant dels anys 60, es va produir una explosió demogràfica de naixements, amb un alt índex de natalitat. Les persones nascudes durant aquest període històric se les coneix amb el nom de Baby Boomers i són les generacions, que en aquests moments comencen a entrar en el col·lectiu dels sèniors, el de les persones retirades del treball remunerat per qüestions d'edat.

Des d'una perspectiva sociològica, es considera que aquestes noves generacions són les que poc a poc, aniran assumint el poder sènior, en una societat en la que aquest col·lectiu arribarà a ser una tercera part de la població. Es caracteritzen pel seu alt nivell de formació i de professionalitat en el desenvolupament de càrrecs directius.

Suposaran un canvi substancial en el col·lectiu sènior, molt diferent de l'actual en el que predomina un baix nivell d'escolaritat, degut a la guerra civil i a la post-guerra. Serà el primer col·lectiu sènior en el que deixarà de predominar el paper de la dona com a mestressa de casa, per passar a ser dones il·lustrades capaces de liderar canvis socials.

La creació de Consells Sèniors, de caràcter intergeneracional, en cada municipi o barri, constituïts com a organitzacions de serveis, agrupats en xarxes relacionades, centrades en les persones i no en els diners, seran segurament liderades per les generacions Baby Boomers. Plenament capacitades en l'ús de les noves tecnologies, en la cultura dels discurs crític i en l'aposta de la vida com un joc creatiu, els hi ha arribat el seu temps. Cal que prenguin consciència del seu important paper històric.

Les noves persones sènior, les generacions del baby boom, rebutgen ser identificades com a gent gran. Desitgen envellir sense ser gent gran. S'ha produït una ruptura històrica del cicle vital tradicional: formació - treball - jubilació amb l'aparició d'una nova etapa, en la que la jubilació ja no genera gent gran. S'identifiquen més com "els grans dels adults" que com "els joves de la gent gran", el que ratifica que l'augment de l'esperança de vida no ha allargat l'etapa de la vellesa, sinó que ha perllongat el període de l'adulthood.

Les noves generacions de jubilats compten amb un cabal de capacitats i experiència que estan disposats a compartir i que la societat desaprofita. Rebutgen les polítiques d'envelliment que segreguen les persones per l'edat. Reclamen que aquestes polítiques es re orientin cap a la ciutadania activa intergeneracional. Aposten per fórmules que innovin i diversifiquin l'oferta de centres socials per a sèniors, obrint-los a totes les edats, amb programes més intergeneracionals i de participació comunitària.

El tipus de voluntariat que els agradaria fer es decanta clarament per la idea del llegat. Transmetre la pròpia experiència laboral o d'altres coneixements adquirits, als joves, a les noves generacions i a la societat en general. Desitjarien que els hi fos reconegut el més valuós que tenen (el seu temps i la seva experiència). En aquest sentit, a bona part d'ells els agradaria poder-se involucrar en projectes que s'acomodin als seus gustos i habilitats, que posin en valor la seva experiència vital per poder-la transferir a d'altres en contextos intergeneracionals.

Afronten la jubilació sense full de ruta, però senten que si han perdut identitat amb la seva separació del treball remunerat, el seu més alt nivell d'estudis, utilització creixent de les TIC i ingressos més elevats, fan que les expectatives i exigències d'autonomia, qualitat de vida i participació augmenten potencialment.